

est et nemo reddit illi pecuniā. Cepit
autem contestari nimis ipse et anna
uxor eius cum eo: et ceperunt ambo simul
 flere: eo quod die statuto minime reuer-
 teretur filius eorum ad eos. Stabat igitur
 mater eius irremediabilibus lacrimis:
 atque dicebat. Iesu me fili mi ut quid te
 misimus peregrinari lumen oculorum
 nostrorum. baculum senectutis nostre:
 solacium vite nostre. Spem posteritatis nostre.
 Omnia simul in te uno habentes: te
 non debuisse dimittere a nobis. Cui
 dicebat tobias. Tace et noli turbare:
 sanus est filius noster: satis fidelis est
 vir ille cum quo misimus eum. Illa autem
 nullo modo solari poterat sed conti-
 nue egiliones circumspiciebat et circuebat
 vias omnes per quas spes remeandi vi-
 debatur: ut procul videret eum si fieri
 posset venientem. At vero raguel dice-
 bat ad generum suum. Mane hic: et ego
 mittam nuntium salutis de te ad to-
 biam patrem tuum. Cui tobias ait. Ego
 nunc quia pater meus et mater mea mo-
 do dies computant: et cruciat spiritus
 eorum in ipsis. Cumque verbis multis
 rogaret raguel tobiam: et ille eum nul-
 la ratione vellet audire: tradidit ei sa-
 ram et dimidia parte omnis substantie
 sue in pueris in puellis in pecudibus
 in camelis: et in vaccis et pecunia mul-
 ta: et saluum atque gaudentem dimisit
 eum a se dicens. Angelus domini sanctus
 sit in itinere vestro: producatque vos in colu-
 mes: et inveniatis omnia recte circa paren-
 tes vestros: et videat oculus meus filios vestros
 priusquam moriantur. Et apprehendentes pa-
 rentes filiam suam: osculati sunt eam: et
 dimiserunt iter: monentes eam hono-
 rare soceros: diligere maritum: regere
 familiam: gubernare domum: et se
 ipsam irreprehensibilem exhibere. ¶

Quoniam reuertentem: puenierunt ad
 charactā que est in medio itinere
 contra niniven undecimo die. Dixitque
 angelus. Tobias frater: scis quemad-
 modum reliquisti patrem tuum. Si pla-
 ceret itaque tibi predicam: et leno gradu
 insequantur iter nostrum familie simul
 cum coniuge tua: et cum animalibus.
 Cumque hoc placuisset ut irent: dixit ra-
 phael ad tobiam. Tolle tecum et felle
 piscis: erit enim necessarium. Tulit itaque
 tobias et felle illo: et abierunt. Anna
 autem sedebat secus viam cotidie in su-
 percilio montis: unde respicere poterat
 de longinquo. Et dum et eodem loco
 speculari aduentum eius: vidit a lon-
 ge et ilico cognouit venientem filium
 suum: currensque nuntiavit viro suo di-
 cens. Ecce venit filius tuus. Dixitque ra-
 phael ad tobiam. At ubi introieris do-
 mum tuam: statim adora dominum
 deum tuum: et gratias agens ei: acce-
 de ad patrem tuum: et osculare eum. Sta-
 timque lini super oculos eius: et felle isto pi-
 scis: quod portas tecum. Scias enim quoniam
 aperientur mox oculi eius: et videbit
 pater tuus lumen relictum in aspectu tuo
 gaudebit. Tunc praecurrat canis qui si-
 mul fuerat in via: et si nunc aduentum
 blandimento sue raudē gaudebat. Et
 eurgens rectus pater: cepit ostendens pe-
 dibus currere: et data manu puero: oc-
 currit in obviam filio suo. Et suscipi-
 ens oscularus est eum cum uxore sua: et
 ceperunt flere pro gaudio. Cumque ado-
 rassent deum: et gratias egissent: cōsede-
 runt. Tunc sumens tobias de felle pi-
 scis: linxit oculos patri suo. Et susti-
 nuit quasi dimidia fere hora: et cepit
 albugo ex oculis eius quasi membranam
 cui egredi. Quod apprehendens tobias
 traxit ab oculis eius: statimque visum

recepit. Et glorificabant deum ipse vi-
 delicet et uxor eius: et omnes qui scie-
 bant eum. Dicebantque tobias. Benedi-
 co te domine deus israel quia tu ca-
 rigasti me: et tu saluasti me. Et ecce
 ego video tobiam filium meum. In-
 gressa est etiam post septem dies sara
 uxor filii eius: et omnis familia et pe-
 cora sana: et cameli et pecunia multa
 uxoris: sed et illa pecunia quam rece-
 perat a gabelo. Et narravit parentibus
 suis omnia beneficia dei: que fecisset
 circa eum per hominem qui eum dux-
 erat. Venientesque achior et nabath con-
 sobrini tobie: gaudentes ad tobiam et
 congratulantes ei de omnibus bonis
 que circa illum ostenderat deus. Et
 per septem dies epulantes omnes cum
 gaudio magno gaudii sunt. ¶
 Tunc vocavit ad se tobias filium
 suum: dixitque ei. Quid possum
 dare viro istisando qui venit tecum?
 Respondens tobias. Dixit patri suo.
 Pater quam mercedem dabis mihi ei:
 aut quid dignum poterit esse benefi-
 cii eius? Ille duxit et reduxit sanum:
 pecuniam a gabelo ipse recepit: uxorem
 ipse me habere fecit: et demonium ab
 ea ipse compescuit: gaudium parenti-
 bus eius fecit: me ipsum a deuoratione
 piscis eripuit: et quod videre fecit lumen
 oculi: et bonis omnibus per eum repleti
 sumus. Quid illi ad hoc poterim? dignum
 dare? Sed peto te pater mi: ut roges
 eum si forte dignabitur mercedem de
 omnibus que allata sunt tibi assumere.
 Et vocantes eum pater salicet et filius:
 tulerunt eum in partem: et rogare co-
eperunt ut dignaretur dimidiam partem
 omnium que attulerat acceptam ha-
 bere. Tunc dixit eis osculans. Benedicite
 deum relictum coram omnibus viventibus:

confitemini ei: quia fecit vobiscum mi-
 sericordiam suam. Item sacramen-
 tum regis abscondere bonum est: opera
 autem dei revelare et confiteri honorificum
 est. Bona est oratio cum ieiunio et ele-
 mosina: magis quam thesauros auri re-
 condere: quoniam elemosina a morte
 liberat: et ipsa est que purgat peccata:
 et facit invenire vitam eternam. Qui
 autem faciunt peccatum et iniquitatem:
 hostes sunt anime sue. Manifesto ergo
 vobis veritatem: et non abscondam
 a vobis occultum sermonem. Quan-
 do orabas cum lacrimis et sepeliebas
 mortuos: et derelinquebas prandium
 tuum et mortuos abscondebas per diem
 in domo tua et nocte sepeliebas eos:
 ego obtuli orationem tuam dominis.
 Et quia acceptus eras deo: necesse fuit
 ut temptatio placeret tibi. Et nunc misit
 me dominus ut circumfeream et saram
 uxorem filii tui a demonio liberarem.
 Ego enim sum raphael angelus: unus
 ex septem qui stamus ante dominum.
 Cumque hec audissent turbati sunt: et
 trementes ceciderunt super terram in fa-
 ciem suam. Dixitque eis angelus. Pax
 vobis. Nolite timere. Et cum esset
 vobiscum per voluntatem dei: ipsum be-
 nedixit et cantate illi: videbat quidem
 vobiscum manducare: et bibere: sed ego
 cibo invisibili et potui quod ab hominibus
 videri non potest vobis. Tempus est ergo ut
 reuertar ad eum qui me misit: vos autem
 benedicite deum: et narrate omnia mira-
 bilia eius. Et cum hec dixisset ab aspectu eo-
 rum ablatus est: et ultra eum videre non po-
 tuerunt. Tunc praestati per horas tres in faci-
 em benedixerunt deum. Et resurgentes nar-
 raверunt omnia mirabilia eius. ¶
 Aperiens autem tobias senior ba-
 lum: benedixit dominum et dixit.